

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-13803
Otsuse kuupäev 12.12.2025
Komisjoni koosseis Alar Urm

Tarbija
Kaupleja Swedbank P&C Insurance AS (11269248)

Tarbija nõue Tarbija soovib kahju hüvitamist 4400 eurot: “Kogu kahju summa oli 4800, 34, küsitud summas on maha arvestatud omavastutus kui ka toru enda maksumus”.

Resolutsioon:

1. Jätta avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbijal on sõlmitud Kauplejaga varakindlustusleping.

Tarbija vannitoas tekkis lekke ja vara sai kahjustatud. Kaupleja keeldus kahju hüvitamisest.

Tarbija avalduse kohaselt:

“Kindlustusandja hinnang oli pealiskaudne ja tehtud ainult vaatluse tulemusena. Tegelik põhjus oli lekkiv kanalisatsiooni toru, mis selgus alles siis kui avati kinniehitatud sein. Koheselt sai teavitatud kindlustusandjat ja tehtud pildid. Kindlustusandja süvenemata tegelikke põhjustele ei muutnud oma otsust. Sellega rikkus kindlustus endale võetud kohustust, mis on kirjeldatud lepingu lahutamatus osas, ehk kindlustus tingimustes. Vaatamata uuele pöördumisele, kindlustusandja ei muutnud oma otsust. Teie soovitusel sai pöördutud ka Kindlustus Seltside Liidu komisjoni lepituse leidmiseks. Ka Kindlustus Seltside Liidu lepitaja leidis, et juhtum on erinevad põhjused, aga peamine põhjus on siiski lekkiv toru ja see kuulub ka lepinguga kaetud tingimuste hulka. Kuna lepitus kompromiss oli väiksem kui pool kogu kahjust, siis me ei olnud sellega nõus (2300 EUR). Summaga mille pakkusime meie (3000 EUR) ei olnud aga nõus kindlustuse pakkuja. Kahjuks kompromissi ei sündinud.”

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja avaldusega ei nõustunud

Komisjoni põhjendus:

Pooled on sõlminud kindlustuslepingu.

Vaidlus on selle üle, kas kindlustusjuhtum on toimunud.

Kindlustusvõtja (tarbija) väitel on toimunud kanalisatsioonitoru lõhkemine, esitatu alusel ei ole tõendatud, et kanalisatsioonitoru lõhkes.

Esitatud on Ivo Liiv hinnang ja fotod, mille järgi „Vajumiste ning ebaõnnestunud ehitustehnilise lahenduse tõttu ei ole klaasseina, trapi ja keraamiliste plaatide liited veetihedad ning vesi on pääsenud konstruktsiooni. Lekked on olnud pikaajased, aluspõrand ning seinakarkass on saanud niiskuskahjustusi.“.

Uurides esitatud fotosid, mis on tehtud enne duširuumi põrandavaamist on näha, et põrandavaamist ja trapi ümbruses ei ole plaadid ja trapi ümbrus korrektne. Neis kohtades on võimalik vee läbijooks.

Uurides fotosid, mis on tehtud samast kohast pärast põrandavaamist on näha, et niiskuskahjustus ongi samades kohtades, kus eelmises lõigus viidatud ebatihedused olid. Lisaks on fotodelt näha, et niiskuskahjustused on kanalisatsioonitorust kõrgemal ja ka kohas, kus ei ole kanalisatsioonitoru ega veetoru. Seega on esitatu põhjal õige kaupleja seisukoht kahju tekkepõhjuse kohta.

Avaldaja ei ole tõendanud, et kahju on põhjustatud toru lekkima hakkamisest. Esitatu põhjal on kahju põhjus ebakvaliteetne ehitustöö ja see ei ole pooltevahelise lepingu alusel kokkulepitud kindlustusjuhtum.

Vastavalt seadusele (TsMS § 230 lg 1) ja kohtupraktikale peab kindlustuslepingu alusel hüvitist nõudev isik tõendama, et toimunud on kindlustusjuhtum (VÕS § 476 lg 1). Antud juhul ei ole tarbija tõendanud, et toimus kindlustusjuhtum.

Kauplejal ei ole VÕS § 476 lg 1 alusel sissenõutavaks muutunud kahju hüvitise kohustust. Kaupleja kohustise rikkumine puudub ja tarbijal ei ole alust esitada kahju hüvitamise nõuet (VÕS § 100, 101 lg 1 p 3, 115).

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Alar Urm

/allkirjastatud digitaalselt/